Ner 260. ROK 1835. PIĄTEK 13 LISTOPADA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12. miesięczne złp. 5.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Homobona Wyznawcy.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Wszerad.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:		Barometr do 0° R red w miarze Paryzkiey	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psychrometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	7	27"6'''.695	— 7° '8	0''', 99	Pn. Wschodni słaby	Pochmurno	Snieg.
	12	6 , 961	— 3, 4	1, 18	„ średni	„ „	Snieg.
12	3	7 , 181	— 5 , 3	1, 06	„ „	„ „	
	9	6 , 375	— 7 , 4	0, 94	„ słaby	Pogoda z Chmurami	

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Część Urzędowa

PREZES SĄDU NAJWYŻSZEJ INSTANCYI
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Stósownie do artykułu 118 kodexu cywilnego podaje do publicznej wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tutejszego wydał pod dniem 13 lutego 1835 roku wyrok, mocą którego w myśl artykułu 119 kodexu cywilnego, po upłynieniu r. od wyroku nakazującego wyszukiwanie wd. 3 maja 1830 r. zapadłego, Tadeusz Zarembski za nieprzytomnego ogłoszonym został.

Kraków 6 listopada 1835 roku.

W Zastępstwie
Prezes Sądu Appellacyjnego
Mąkolski.
(3r.) *Syktowski* Sekretarz.

Prawnie zajęte ruchomości jako to: bielizna, odzież, i pościel, będą dnia 17 listopada 1835 roku o godzinie 10 z rana w Sukiennicach miasta Krakowa za gotową grubą srebrną monetę, publicznie sprzedane.

Kraków 10 listopada 1835 roku.

Dziarkowski Kom: Sąd.

Część Nieurzędowa

W wyszłym z druku *piątym* zeszycie *Powszechnego Pamiętnika nauk i umiejętności* znajdują się następujące rozprawy: 1) O Nabożeństwie starożytnych Sławian. 2) Estetyka uważana jako umiejętność. 3) Słowo o kształceniu się Polaków na stopę francuzką. 4) Osobliwości narodowe pod względem namiętności i charakterów. 5) Opis starożytnych miast, zamków, kościołów i wszelkich innych budowli w Polsce: *a*) Olkusz, *b*) Pilica, *c*) Grodzisko, *d*) Grojec lub Grodziec, *e*) Gołonóg. 6) O rzeczach pożywnych i głodzie. 7) *Kronika Literacka*: Rozbiór dzieł nowo wyszlych, *a*) Słowo Ksenofonta o wyprawie wojennéj Cyrusa, przełożył C. C. Mrongovius, *b*) Nowa metoda uczenia przez M. A. Jazwińskiego, *c*) Filozofija i przysłowia ludu w Polsce, rozprawa przez W. P. napisana do Kwartalnika. 7) Rozmaitości naukowe *a*) Wycieczka w głąb Rossyi, *b*) O Zjawieniu się Żydów na ziemiach polskich, *c*) Wiadomość o kilku starożytnościach krajowych, *d*) Statystyka niektórych obwodów Galicyjskich: Tarnopol, Brzeżany, Czortków, Stanisławów, Kołomyja, *e*) Statystyka miasta Wilna, *f*)

Spostrzeżenia czynione w Szląsku nad chorobą *kołtunem* zwaną. *Szósty* zeszyt *Powszechnego Pamiętnika* już jest w druku i wkrótce opuści prassę. Dostać *Pamiętnika* można w Krakowie, *a*) w Redakcyi Powszechnego Pamiętnika Nauk i Umiejętności przy ulicy S. Jana N. 462, *b*) w Drukarni St. Gieszkowskiego, *c*) w Księgarni D. E. Friedleina. Dzienniki i wszelkie pisma czasowe, treści naukowéj, polskie, czeskie, rossyjskie i inne sławiańskie, mogą być zamieniane na Powszechny Pamiętnik Nauk i Umiejętności.

Pierwszy zeszyt Słownika polsko-niemieckiego przez J. K. Trojańskiego wyszedł z druku, i można go dostać w księgarni A. Grabowskiego, za złp: 3. Biorący na raz exemplarzy 10 otrzymuje jedenasty bezpłatnie.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Paryż 30 *Paźdź:* Jenerał Lłauder znajduje się od piątku w Paryżu.

W miejsce zmarłego jenerała Morand mianowany został jenerał porucznik Acbard kommendantem 6 dywizyi Besançonskiej.

Podług wiadomości z Madrytu nadeszłych poddała się junta centralna rządowi. Wojska pod jej rozkazami zostające udadzą się przeciwko Karlistom do Arragonii. Junta z Kadix nie rozwiązała się, ale obiecuje że wspólnie z rządem działać będzie, postanowienie nawet swoje zakazujące deputowanym uczestnictwa w kortezach statutowych, odwołała. Niewiadome jeszcze postanowienie junty Grenady. Dotychczasowa juuta z Malagi w skutku rewolucyjnego poruszenia, rozwiązaną i nową zastąpioną została, podczas tego rozstrzeliła gwardya narodowa czterech uwięzionych Karlistów bez wyroku. Jeneralni kapitanowie wyrokiem królowej upoważnieni zostali do ogłoszenia miast w stanie oblężenia, bez odwelania się nawet do rządu. Wyznaczoną także została kommissya do rąztrząsania czyli uznanie niepodległości hiszpańskiej Ameryki, pod obecnemi okolicznościami byłoby korzystnem dla rządu, pomiędzy członkami kommissyi tej znajdują sie Quadra, Alava i Congo Arguelles. Legija pułkownika Szwartza dla braku karności przez legiję cudzoziemską rozbrojoną została, rząd zostawił żołnierzom wolność wstąpienia w szeregi legii cudzoziemskiej, albo powrócenia do Francyi. Hiszpanie nie chcąc zawstydzić Francuzów, przekazali rozbrojenie, legii cudzoziemzkiej.

Podług najnowszych wiadomości z Hiszpanii stał Kordowa ciągle jeszcze w Miranda nad Ebrem; legija angielska w Bilbao, Karlistów zaś większa część pod Vittoryą. Don Karlos armiję swoją na nowo norganizował, ta składa się obecnie z 2 korpusów, to jest z armii czynnej i rezerwowej, w pierwszej znajdują się sami nieżonaci, w drugiej zaś sami żonaci żołnierze. Armija czynna dzieli się na 3 dywizye, a każda dywizya na 3 brygady. Sztab jeneralny składa się z następujących osób: Naczelnym wodzem jest jenerał porucznik Casa-Eguja. Dowódzcami dywizyi jenerał-majorowie Don Francisco Ituralde, Don Buo: Villareal i Don Mignel Gomez. Szefem sztabu przy naczelnym wodzu jest jenerał major Jose Manzanasa; szefem sztabu 3ciej dywizyi brygadyer Don Antonio Larategui. Dowódzcami brygad Don J. Goni, Don Pablo Saraza, Taragual, Guibelalde, de la Torre, Sopelana, de las Bacas, Bearmuguja i Aroyo. Jeneralnym kapitanem w Guipuzcoa jest Sagastibelza. Jenerał Moreno dodany jest do osoby Don Karlosa. Liczbę Karlistów w Katalonii podają na 20,000. San Sabastian ma być ściśle obłężone. GPS.

W dzienniku *Memorial bordelais* czytamy: Pan Mendizabal domaga się ażeby jenerał Espinoza na miejscu Kordowy naczelnym wodzem armii północnéj mianowany został. Królowa zaś która w zasadach Kordowy widzi rękojmię posłuszeństwa wojska, widocznie odwołanie jego zwleka. W Pampelunie panuje wielka drożyzna, i wszyscy prawie majętniejsi mieszkańcy opu-

ścili miasto. Ituralde utracił zaufanie Don Karlosa razem z naczelném dowództwem, i do sztabu przyłączony został. Z kąd inąd wszakże dochodzą wiadomości, że jenerał ten, sprzykrzywszy sobie przemiany łask, i niestałość względów pana swego, przeszedł na stronę Krystynistów. Sagastibelza zemknął do Francyi, właśnie w chwili gdy Don Karlos wydał rozkaz do jego uwięzienia. Z pod Bilbao wyruszyły niedawno 4ry batalijony Karlistów, dla połączenia się z armiją rezerwową. Smiechu rzecz godna że się im to pod okiem 10,000 Anglików udało.

Madryt 17 *Października.* Ostatnie depesze posła hiszpańskiego zadowoliły zupełnie pana Mendizabal, bo uwiadomiły go o zapewnieniu ministerstwa francuzkiego że ciągle rządom Królowéj sprzyja. Mendizabal żąda tylko, ażeby granice francuzkie ściślej strzeżone były, gdyż Karliści z Francyi są we wszystkie potrzeby zaopatrywani. Zarzut przez Dzienniki ministeryalne panu Mendizabalowi uczyniony, że ministerstwo jego jest rewolucyjne, bardzo go zmartwił, bo istotnie ministerstwo jego wcale za takie uchodzić nie może. Junty wszystkie żądały reprezentacyi konstytucyjnéj, a ministerstwo do ostatniéj chwili życzeniu temu się opierało. Junty domagały się złożenia z urzędów wszystkich urzędników rządowych, a ministerstwo żadnych zmian nie poczyniło. Junty domagały się ażeby rząd uznał w nich władzę którą same sobie nadały, a ministerstwo nigdy jéj nie uznawało. Mendizabal obejmując ministerstwo przyrzekł, że podług Statutu Królewskiego rządzić będzie, i dotrzymał słowa, bo niemasz ani jednego czynu któryby zostawał w sprzeczności z tymże statutem. Mendizabal pójdzie za przykładem pana Martinez de la Rosa, przełoży Kortezom Statut królewski, a za nadwerężenie go przekaże na nich odpowiedzialność!

Dowództwo wojskowe w stolicy, ma być odebrane jenerałowi Quesada i powierzone jenerałowi Palafox.

W ministerstwie wojny panuje w obecnéj chwili nadzwyczajna czynność, układają bowiem projekt do wystawienia 100,000 armii, ażeby Karlistom jak najrychléj śmiertelny cios zadać.

W Katalonii odnieśli Krystyniści zwycięstwo, wojska Karlistów pod Figueras zupełnie pobitemi zostały, O'Donnell dostał się do niewoli, brygadyer ten posiada wielkie zaufanie żołnierzy, niewola więc jego jest bardzo smutnym dla Karlistów wypadkiem.

Londyn 30 *Października.* Korpus posiłkowy Portugalski podług wiadomości z d. 18 z Lizbony nadeszłej nie wkroczył jeszcze do Hiszpanii. Tymczasem dzienniki Paryzkie zapewniają że w dniu 14 października dywizya Portugalska przeszła przez Zamora do Hiszpanii. Podług dziennika Times zamiar zaślubienia królowej z księciem Koburg został zaniechany; książe Maxymilian Leuchtenberg ma zostać jej małżonkiem. W dniu 18 przeglądała królowa Hiszpańska gwardyę narodową Madrycką, przyczem oświadczyła że spór z juntami może być uważany za skończony. Gazeta nadworna Madrycka z d. 19 nadmienia także, że wszelkie nieporozumienia z juntami skończyły się, i tylko sam pretendent pozostał jeszcze do zwalczenia. Królowa wezwała wszystkich obywateli do wspierania usiłowań rządu; odezwa ta wzięła pożądany skutek, zewsząd bowiem nadchodzą dobrowolne ofiary, damy dworu i inne znakomite kobiety obowiązały się szyć suknie i bieliznę dla wojska. Mendizabal zjednał sobie ufność wszystkich stanów. Wieść o zdobyciu przez Karlistów miasteczka Puebla potwierdziła się, z opisu planów Kordowy i ze zniszczenia mostów pokazuje się że on teraz tylko odpornie działa; usunięcie się Krystynistów z warowni Bartolomeo do San Sebastian dowodzi że i tu Karliści muszą mieć znaczne siły. W Paryżu krążyła nawet wieść że Vittorya wpadła w ręce Karlistów, wiadomości jednak urzędowe z Hiszpanii nadeszłe, zupełnie temu zaprzeczają. Grs.

Stambuł 3 Paździer: Podług wiadomości z Syryi nadeszłej, Bagdad był do niejakiego czasu polem utarczek Beduinów z wojskiem Sułtana. Basza opuścił miasto i cofnął się z wojskiem na lewy brzeg Tygru z kąd posłał po posiłki do Reszida baszy w Mussul stojącego. Ze Stambułu spodziewa się także dwóch pułków. Że niespokojności w Mezopotamii są przez ajentów Mehmeda Alego wspierane nie podpada najmniejszej wątpliwości, tym bowiem sposobem zamierza odwrócić od siebie baczność Sułtana, która wyłącznie na niego obrócona, byłaby bardzo niebezpieczną. Ibrahim basza nie tai się wcale że zaczepiony przez Sułtana uda się natychmiast do Bagdadu i miasto to opanuje. Podług wiadomości z Bejrut była cała ludność gór w zupełnej gotowości do powstania przeciwko Ibrahimowi baszy. Mieszkańcy Libanu wcale także Ibrahimowi baszy nie sprzyjają, ale mała liczba zdatnych do boju i brak zasobów nie dozwala im mierzyć się z tak groźnym przeciwnikiem, którego wojska są daleko lepiej uorganizowane i bitniejsze od wojsk Sułtana. Ibrahim basza starał się najbardziej o to, ażeby zniweczyć dobre porozumienie się jego żołnierzy z Syryjczykami, co mu się to zupełnie udało, obecnie bowiem wzajemnie najokropniej się nienawidzą. Ibrahim nie zaniedbuje żadnej sposobności ażeby pozyskał miłość żołnierzy. Egipcyanie którzy przedtem tylko do stopnia porucznika postąpić mogli, mogą teraz dojść do stopnia majora. Temi czasy odebrał Ibrahim z Europy wszystkie zasoby potrzebne do utworzenia jednego pułku kiryssyerów. Administracya jego w Syryi jest zawsze równie okrutna jak uciążliwa. Mieszkańcy wsiów zmuszani są do ciągłej pańszczyzny, za co nic oprócz kijów nie otrzymują. Kilkaset tych nieszczęśliwych musi pracować w odkrytych pod Bejrutem kopalniach węgla. Węgle te daleko lepsze od Negropontskich będą nieocenionym skarbem dla żeglugi parowej na morzu środziemném. Ibrahim odkrył w wąwozach Taurusu dość znaczny skarb złożony z monety srebrnej pochodzącej z czasów wojen krzyżackich. GPS.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

W biskupiej drukarni w Weronie drogą przedpłaty wyjdzie: *Atlas Marianus*, w języku łacińskim, który zawierać będzie historyę wszystkich cudownych obrazów Panny Maryi, ze wszystkich czasów i we wszystkich narodach. Niepominięte będą Częstochowa, Poczajów, Ostrobram (w Wilnie) Żurowice (na Litwie) i t. d. Autorem tego dzieła jest jakiś jezuita.

Dziennik *New Monthly Magazine* mówi: Najwięksi poeci, którzy napisali cztery ody na cześć Napoleona, byli: Byron, Goethe, Lamartine i Manzoni; lecz wszyscy w różnych pisali je czasach: Pierwszy wtenczas kiedy Napoleon złożył koronę (1814); drugi kiedy Cesarz po bitwie pod Jena (1806) przybył do Wejmaru; trzeci na jego grobowcu; 4ty w dniu jego śmierci (5 maja). Cztery te ody w ogóle takby można scharakteryzować: oda Byrona jest najsilniejsza, skoncentrowana i wzorowa, ta co Goethe napisał nie jest godną wielkiego poety; oda Lamartina najwierniej maluje charakter człowieka; a Manzoniego jest najczulsza i najpożyteczniejsza.

W Paryżu otwartą zostanie sala rozrywki, gdzie od 8mej rano do 11 wieczór, ciągle kilka osób komiczne anegdoty opowiadać będzie, wstęp do téj traktyerni dowcipu opłaca się ceną 2 sous.

W Frankfurcie n. M. przedstawiano niedawno po raz pierwszy sztukę Szekspira: »Czego chcecie?» Przypadkiem wszystkie role dostały się najlichszym aktorom onegoż teatru, sztuka zatem najgorzéj została przyjętą, gdy zaś w końcu przedstawienia rozdawano afisze zapowiadające na dzień następny też samę sztukę: »Czego chcecie?» wiele głosów dało się słyszeć: »Zwrotu naszych pieniędzy!» R. LW.

Doniesienie.

Niosąc z poczty polskiej przez Stradom list pod adresem do W. Trenner, w którym znajdowało się złp: 265, przed domem Policyi zgubionym został. Ktoby takowy znalazł raczy do Dyrekcyi Policyi złożyć, za co stósowne wynagrodzenie otrzyma.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od 12 do 13 Listopada

Ponińska Helena księżna, Piotrowska Franciszka oby: z Galicyi; Nurkowski Jan, Smoliński Ignacy, Kurzyna Wolenty, Marchocka Marya ob: Siemoński Edward, Pfeifer Franciszek wszyscy z Polski.

WYJECHALI Z KRAKOWA

Czekal Jan do Pruss.